

Bilag 2.

Ministerens kommentarer til bilag 1.

I skrivelse af 2. december 1969 har de kommunale organisationer over for folketingsudvalget angående forslag til lov om ændringer i vejlove som følge af ændringerne i den kommunale styrelseslovgivning fremsat forskellige ønsker om revision af det foreliggende lovforslag.

Det er foreningernes hovedsynspunkt, at kommunalbestyrelserne skal være ansvarlige for vejanlæg i byområderne, at amtsrådene skal have ansvaret for gennemgående veje uden for byområderne — herunder også alle hovedlandeveje — medens den centrale forvaltning alene skal øve indflydelse på vejnettet gennem vejfondstilskud, projektgodkendelse for større vejanlæg samt generelle normer.

Medens organisationerne finder, at spørgsmålet om bestyrelsen af hovedlandevejene må afvente det videre kommunalreformarbejde vedrørende opgavefordelingen mellem staten, amterne og kommunerne, ønskes følgende problemer løst ved det nu foreliggende lovforslag:

1: *Bestyrelsesforholdene.*

Foreningerne peger på, at det foreliggende lovforslag kun i meget begrænset omfang imødekommer kommunernes ønsker om selv at administrere hovedlandeveje og landeveje i byerne, hvor konkrete problemer vedrørende vejadgang, vejafvandning, ledninger, placering af busstoppsteder, fortovsanlæg, renholdelse og snerydning spiller en væsentlig rolle i administrationen.

Ifølge lovforslagets § 1, nr. 4, beholder de hidtidige købstæder bestyrelsen af hovedlandeveje og landeveje i det hidtidige omfang, indtil man i forbindelse med den almindelige klassificering af veje kan nå frem til en afgrænsning af amtsrådenes og kommunernes kompetence.

Ifølge henvendelsen ønsker kommunerne at overtage administrationen af disse veje i samtlige byområder.

Da en definition af begrebet „byområder“ er påkrævet, foreslår organisationerne, at disse defineres som byzoneområder pr. 1. april 1970, således som disse er beskrevet i loven om by- og landzoner (lov nr. 315 af 18. juni 1969).

I henhold til nævnte lov er byzoner bl. a. nuværende inder- og mellemzoneområder i henhold til byreguleringsloven og nye kommuner, der inden 1. april 1970 af boligministeren godkendes som byudviklingsområde. Hertil kommer områder, der i henhold til byplan eller bygningsvedtægt er udlagt til bymæssig bebyggelse.

Organisationernes forslag medfører, at væsentlige dele af det overordnede vejnet må forudsættes bestyret af primærkommunerne. Udvidelsen i forhold til den nuværende ordning, hvorefter købstæderne bestyrer disse veje, vedrører dels vejnettet gennem de bymæssige kommuners bebyggede område og dels væsentlige ubebyggede områder. Det kan i denne forbindelse bemærkes, at byzonerne ifølge by- og landzonestlovens § 4 skal indeholde arealreserver, svarende til det anslåede byggebehov for en 12 års periode. I dag indgår der enkelte steder (Herningegnen, Køge Bugtområdet) arealreserver til 50 års forbrug, og mange steder svarer arealreserverne til mellem 20 års og 35 års forbrug.

Opsplitningen af det overordnede vejnet efter de foreslåede retningslinier vil vanskeliggøre en forsvarlig administration af vejnettet som en helhed, og det forekommer derfor ministeriet betænkeligt at gå ind for kommunernes forslag.

Der kan i øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål 2 vedrørende en tilsvarende